

1

כְּחֵלִים שְׁמַיִם וְנוגֹת עֵינֶיךָ
 וְנִגְהוֹת־אֲרָגְמָן עוֹד טוֹיִם יְרִיעוֹת
 עַל־פְּנֵי הָעוֹלָמוֹת הַרְחוֹקִים, הַיָּפִים --
 בֹּא אֱלֵי־חֵיקוֹ

וּבְטָרֵם יִתְקַמֵּט הַמַּצַּח הַלְלוֹהֵט
 וְלָבֶדֶךָ עַל מִקְרַיִךְ יִהְיֶה־רִי --
 כְּבֶשׂ רֵאשֶׁף בֵּין שְׂדֵי בַּחוּרֵי הַנוֹגֵת,
 וְרִנָּה הַמְרַגְעָהּ

סָגַר עַמְעֵפֶיךָ, בַּחוּרֵי הַנוֹגֵת,
 וְאֶשֶׁק עֵינַיִם סְגוּרוֹת,
 עֵינַיִם חִבְבוֹת, שְׁאִינָן מִבֵּיטוֹת
 בְּעוֹלָם וּבְדֶרֶכֹּ הַרְחוֹק --

כְּחֵלִים שְׁמַיִם וְנוגֹת עֵינֶיךָ
 וְנִגְהוֹת־אֲרָגְמָן לֹהֲטִים,
 נִגְהוֹת־אֲרָגְמָן עוֹד טוֹיִם יְרִיעוֹת
 עַל־פְּנֵי הָעוֹלָמוֹת הַרְחוֹקִים.

ו

עני רועה לרועה שמי-חשיפה נמנים יעלו

במתק-לילותם

מתחת לגוף העוף, נצטטטטטטט

ולצלע-שמאלה, מקום חסימת-לבך נשמעת

אשבה ונבצת:

ויהי אז ליל-חסד, ליל-עון ודף עמו-שעור

בוכבים בערף-לירקוש טענותה לטעו

נזים לא ברד:

יתגוף רק רוח מרישית שצרותי הקרועות,

ואנכי בימיני אלשף ציניך הקגורות,

פניך הקרים שתורו, נסלו —

לילה, ליל-חסד.

גם ערף-לירקוש בלכתם גאגאיים,

כמוך לאתר נדודים ישליו.

שקט עבה שקטו

אנכי לשמאלך לרסימת-לבך אאשיבת

אולם כי תחלט פדגריאות-הב לזהטים

מתחת רגליך הינעות, נצין פים טיים

תבקש בצמא —

התעורר - ואגיד גרסא דאורייתא גדולה.

שאלה בדין.

אז אמר ר' שמואל: הנה נקמה ערכי

ומקורי מטמא בנשכתי-הלה - -

למה זה יאבד קטל-נפש

בדממת שדות - -

III

יום רצון ומשבר, איקה הוי, ימי
 עוד גליגותיך לא נקראש בחזי
 ותוססים דמי...
 נאי בחיר-העלמים, נגא והחולמ,
 צונט מתרונן אל טיקי העוסט
 בנהום המחולז

רק אונד זה ימי הרצון - ובלדי
 גליגים בא סולד ורועש -
 ובשבע ננפים נשטתי רוטסת,
 ולכל-המרתקים היא צוקה שוקקת:
 איקהז

לכדי לנקשי...
 את-שערי הנהב הקערתי לרוח הערב
 שיבוא לשחק...
 ולנגדי שותתי כוס-מים,
 במים - המרחים,
 שענד העלם בשערי הנהב,
 בעודם חקלילים.

IV

הפְּרָחִים בְּמִלֵּם הַסְּסָנֶתֶר בְּזוּרִית
 סָפּוּג צְלִילִים-מְחַשְׁבוֹת, נֶסֶם וְכֶלֶבֶבִי
 בְּרֹדֶת הָעֶרֶב.
 יְרִיעוֹת-הַמָּשִׁי מְרֻטָּוֹת חֶרֶשׁ,
 דְּמֻדְמָמִים חֻלְלִים מְגִיהִים בְּחֵלְוֹן,
 וְכָה מְכַאֵיבָה וּמְעַגְמָה נֶשְׁמָתִי
 אֲדַמִּימֹת הַזְּטָכִיתוּ
 מְבַהֵקָה כַּתְּצִינִי בְּבִדְלַח-דְּמָעָתָה.
 וּבְזֻכְרֵי שְׁבָרֵי-נְגִינִים מְגִתָּרִים...
 יְרִיעוֹת-הַמָּשִׁי מְרֻטָּוֹת חֶרֶשׁ
 וְנִפְשֵׁי יוֹצֵאת מְגִי-כֶלְאָה. —

...וְהִיָּה לִי-תְחִנָּה בְּחוּרֵי בְּנוּדָה,
 לֹא גִוָּה אֶךְ צָפָה בְּתַכְלֵת הָעֶרֶב
 סְנוּגִית קְדוּשָׁה, שְׂרָאֵשָׁה הַקָּסֵן
 הַטְּמִינָה מִשְׁחַת לְכֶנֶסֶה הָאֵחָת —
 זֹו נִפְשֵׁי הַתּוֹעָה,
 הַנְּעָה אֲחֵרִי,
 גּוֹאֲלָה הַרְחוֹק,
 לְאוֹר הַדְּמֻדְמָמִים. —

ואט רד הַעֲלֶה...
 שִׁירָאִים עֲדִינִים וְרָכִים עַל רֹאשִׁי - -
 כּוֹכְבִים מְרֻמָּזִים עַל שְׁפוּנֵי-מְאֲנִים
 וְלִילֹת אַחֲרִים -
 כּוֹכְבִים רְחוּקִים...
 הַפְסָנֶתֶר בְּזוּיֹת סְפוּג צְלִילִים-מַחְשָׁבוֹת
 כִּים וְכִלְכִּי בְרֶדֶת הַעֲלֶה...
 תְּרֻדָה וּנְכֹאָה דָם שְׁבָה נִשְׁמַתִּי
 מִלְּאֲתֵי-צְלִילִים אֶל-כִּלְאָה.
 וְאֲנִי לֹא אֲשׁוּרֵר בְּשִׁסְטִי - -
 יִנְאָה הַיָּם.
 יִנְאָה לְבָבִי...
 וְאֲנִי כֹה נוֹגֵה לִי אֲשֶׁב בְּחִשְׁכַּת סְרָקְלִינִי,
 כֹּה שָׁחָה לְפִסְנֶתֶר,
 וְאֲזוּנֵי דָם אֲטָה:
 מִה־יְהִמָּה הַיָּם,
 מִה־יְהִיגָה הַפְסָנֶתֶר
 בְּרֶדֶת הַעֲלֶה...

